

בש"פ 8525/15 - פלוני, פלוני, פלוני נגד שב"כ, משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8525/15

לפני:

כבוד השופט ס' ג'ובראן

העוררים:

1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני

נ ג ד

המשיבים:

1. שב"כ
2. משטרת ישראל (ימ"ר ש"י)

ערר לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ט בכסלו התשע"ו (11.12.2015)

בשם העוררים:

עו"ד חי הבר; עו"ד עדי קידר
עו"ד עמרי אפשטיין

בשם המשיבים:

החלטה

1. ערר לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטות נשיא בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, השופט א' טל, במסגרתן הוחלט להאריך את מניעת

עמוד 1

המפגש של העורר 1 עם עורך-דין עד יום 13.12.2015 בשעה 16:00; להאריך את מניעת המפגש של העורר 2 עם עורך-דין עד יום 14.12.2015 בשעה 23:59; ולהאריך את מניעת המפגש של העורר 3 עד ליום 13.12.2015. יצוין כי ההחלטה בעניינו של העורר 1 ניתנה ככל הנראה ביום 9.12.2015, לעומת זאת, לא צוין בהחלטה שצורפה לערר ונוגעת לעורר 2 מתי ניתנה ההחלטה בעניינו. בנוסף, לא צורפה כלל ההחלטה הנוגעת למניעת מפגש של העורר 3.

2. העורר 1 נעצר ביום 30.11.2015 והעורר 2 נעצר ביום 26.11.2015. שניהם מנועי מפגש עם עורך דין מיום מעצרו ועד עתה. מעצרו של העורר 1 הוארך עד יום 13.12.2015 ואילו עניינם של העוררים 2 ו-3 יידון ביום 15.12.2015. ביום 9.12.2015 התבקשה הארכת מניעת מפגש של העורר 1 במעמד צד אחד, ובית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל) האריך את מניעת המפגש עד יום 13.12.2015. באשר לעורר 2 הוגשה בקשה דומה ביום 10.12.2015 ומניעת המפגש הוארכה בחמישה ימים עד יום 14.12.2015. ההחלטה בנוגע להארכת מניעת המפגש של העורר 3 לא צורפה, כאמור, להודעת הערר ואף לא הוגשה בדיון בפניי. עם זאת, לאחר שמיעת הצדדים התברר כי מניעת המפגש בעניינו הוארכה עד יום 13.12.2015.

3. מכאן הערר שלפניי, במסגרתו טוען בא כוח העוררים ביחס לעוררים 2-3, שהינם קטינים, כי הוראת השעה בנוגע לעצור בעבירת בטחון אינה חלה בעניינם של קטינים, ודי בטעם זה כדי לבטל את מניעת המפגש של עוררים אלו. כמו כן, מדגיש בא-כוח העוררים כי בנוסף להיותם של עוררים 2 ו-3 קטינים, הם גם נעדרי עבר פלילי. בנוסף, בא כוח העוררים גורס כי מניעת מפגש בין עורך-דין לעצור היא מעשה קיצוני שאין לנקוט בו אלא במקרה של "פצצה מתקתקת". בנוסף, הוא מלין כי ההחלטה על מניעת המפגש בינו לבין העוררים התקבלה בדיעבד ולא מלכתחילה כפי שצריך היה להיות. כמו כן, לטענתו הוא מתקשה לדלות פרטים אשר יסייעו לו להגן על העוררים ועל כן הוא מבקש מבית המשפט לבחון האם קיים צורך אמיתי במניעת המפגש. לבסוף, מבקש בא כוח העוררים לזמן את העוררים לדיון בעניינם בבית משפט זה. בדיון בפניי הוסיף בא כוחם של העוררים כי לעמדתו, תדריך של העצורים על ידי עורך דין בנוגע לתרגילי חקירה אפשריים אינו עולה כדי שיבוש חקירה, ואין בו כדי להצדיק את הארכת מניעת המפגש לאורך תקופה כה משמעותית.

4. בא-כוח המשיבה טען מנגד, כי בנסיבות העניין, ובפרט לנוכח חומרת המעשים המיוחסים לעוררים, קיימת חשיבות רבה בהמשך מניעת המפגש בינם לבין עורך-דין. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נערך בפניי דיון במעמד צד אחד, במסגרתו מסרה המשיבה לעיוני חומר חסוי. כמו כן, קיבלתי מענה לשאלות אותן הצגתי לבא-כוח המשיבה ולנציגים מטעם גורמי ביטחון הרלבנטיים.

5. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים; את החלטותיו של בית המשפט המחוזי, מושא ערר זה; ואת החומר החסוי שנמסר לעיוני במעמד צד אחד – החלטתי לדחות את הערר. טענת בא כוח העוררים ביחס לתחולתו של חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006 על קטינים איננה רלבנטית לענייננו, שכן אין אנו עוסקים בהארכת מעצרו של העוררים אלא במניעת מפגש עם עורך דין בהתאם לסעיף 35 לחוק המעצרים. בדיון בפניי הועלו טענות נוספות הנוגעות ליחס בין חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 לבין סעיף 35 לחוק המעצרים. טענות אלה הועלו לראשונה בדיון שבפניי ואין להן זכר בהודעת הערר שהגיש בא-כוחם של העוררים. במצב דברים זה, לא התאפשר למשיבה להגיש תגובה נאותה ומנומקת לטענות אלה ועל כן אינני מוצא לנכון לדון בהן לגופן.

6. אכן, אין חולק כי נקודת האיזון בין זכויות העצור לבין האינטרס הציבורי שבהשלמת החקירה, משתנה בשעה שמדובר בעניינם של קטינים. עם זאת, נוכח התמונה המצטיירת מהחומר החסוי שהובא בפניי, גם העובדה כי עוררים 2 ו-3 הינם קטינים איננה מטה את הכף לעת הזו לעבר מתן היתר למפגש בינם לבין בא-כוחם. סבורני, כי נוכח חומרת המעשים המיוחסים לשלושת העוררים והחשש מפני שיבוש חקירתם כמו גם החקירה של מעורבים אחרים בפרשה - נקודת האיזון טרם השתנתה, וישנו מקום להאריך את מניעת המפגש בין העוררים לבין בא-כוחם. על כל האמור, אינני רואה לנכון לקבל את הערר.

סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, א' בטבת התשע"ו (13.12.2015).

ש ו פ ט